

- Magnam hujus fursurii & farina farraginem coacervavit Caspar Dornavius in Amphitheatro Sapientiae Jocosae Socraticae, ubi justo volumine de posteris bene mereri voluit: qui & ipse quoque invidia, quam fœdè satis deformat (1) Ovidius, inter opera carnis & filias Diaboli ponit (2) Apostolus, encomium conscripsit, & in Gymnasio Bethaniensi publicè recitavit. Si liberè de hisce dicendum est nobis, cum Critone (3) Terentiano amplius deliberandum censemus, ab iis etiam, à quorum cerebro fungus & à corde pepones longius aliquando absunt. Res sanè aceto optimo maceranda, licet margaritæ nō sint. Hoc saltē exinde constare arbitramur, quod ab initio diximus, facundam juxta ac fecundam Oratorum atque Rhetorum & mentem esse & linguam. Id verò planè concoquere non possumus, & speramus multos nobis fore ὁμοίωτος, quod quando Maro Culicem, Calcagninus Pulicem, Heinsius Pediculum, Lipsius Elephantem, Scribanus Muscam, Philippus (Melanchthonem me intelligere intelligentes me nō monente intellexerint) formicam, Scaliger Anserem, Italus quidam Picam, eleganti oratione celebraverunt, dissertationibus eas ludicris & argumento παραδόξως accensuerint. Quis enim hæc animalia & animalcula, vilia licet quædam & spreta, ex illarum Creaturarum catalogo expunxit, de quibus gravissimè Moyses (4) verissimò hoc utitur encomiò, vidit Deus omnia quæ fecerat, & ecce omnia erant valdè bona! Digna viro eloquente industria in operibus Jehovæ (5) celebrandis operosè occupari. Planè verò injuria fit clarissimo Mediolanensium Oratori M. Antonio Majoragio, quum aurea ejus de Luti laudibus oratio ludicrarum rerum stercorei immergitur & immiscetur, quasi ita laudaret, ut alius Podagram, alius Podicem. Quamquam in eo quidem Majoragio ipsi absentiendum sit, quòd in laudatâ Oratione nugis puerilibus, fabulis anilibus & rebus ridiculis Muscam, Scarabæum & Asinum accenseat, immo medium istum cum stultitiâ combinet. Eccur ad Asinum nauseat delicatus Itali stomachus, qui tamen adeò ad palatum sunt Bodino Gallo, ut Aristoteli (6) succensens affirmavit in patriâ suâ (7) etiam esse optimos? Nonne dignatus est Deus ὑποζύγιον (8) illud ἀφώνον ἐν ἀνδρώπῃ φωνῆ φθεγγόμενον κωλύσαι τὴν τῆ προφῆτις παραφροσύαν; Ac licet non omnes credant ad præsepe nascentis Domini stetitisse Asinum, nullus tamen & nemo credit Poëtæ cuidam, quum à Noacho in arcâ toleratum & vix fuisse, ut qui postea ipsum Christum vexerit, de quo eruditum epigramma (9)

(1) II. Metam.

(2) Gal. V, 21:

(3) Phorm. 4.
2. sc. 3.

(4) Gen. I, 31:

(5) Tob. XII, 8:

(6) Hist. Anim.
II. c. 28.

(7) Lans. orat.
cont. Gall.

(8) II. pet. II, 16:

(9) Bauhus. l.
L. Epigr.

Auri